

вата си жена, а въ 1613 год. се оженилъ повторно, отъ който бракъ нѣколко деца му умрѣли. Къмъ това, като се прибави и нещастieto съ неговата стара майка, наклеветена въ магьосничество и сждена да бжде изгорена жива и която той едва спасилъ, се вижда, колко неспокоенъ е билъ неговия домашенъ животъ.

И въпрѣки всички тия несгоди въ живота Кеплеръ ни очудва съ своята енергия на плодовитъ ученъ и писателъ.

Съ събранитѣ отъ подписка пари въ Регенсбургъ билъ издигнатъ на Кеплера простъ паметникъ, но истинския му паметникъ е начертанъ съ огнени букви на звездното небе, гдето могатъ да го виждатъ онѣзи, които разбиратъ отъ тѣзи букви.

Въ родния му градъ има издигнатъ паметникъ, върху надгробната плоча на който стои следния надписъ, съставенъ приживе отъ самия Кеплеръ:

„Азъ измѣрвахъ небеснитѣ пространства, сега измѣрвамъ земния мракъ. Тукъ, въ земята, почива само тленното тѣло. Духътъ принадлежи на небето“.

